

अर्चिभिः परममहोपघातदुष्टं
 संस्पृष्टं तव शुचि जायते समस्तं ।
 स्नानानां परममतीव भस्मना सत्
 सन्ध्यायां मुनिभिरतीव सेव्यसे तत् ॥ ६८ ॥
 प्रसीद वज्रे शुचिनामधेय
 प्रसीद वायो विमलातिदीप्ते ।
 प्रसीद मे पावक वैद्युताद्य
 प्रसीद हव्याशन पाहि मां त्वं ॥ ६९ ॥
 यत्ते वज्रे शिवं रूपं ये च ते सप्तहेतयः ।
 तैः पाहि नः स्तुतो देव पिता पुत्रमिवात्मजं ॥ ७० ॥
 इति श्रीमार्कण्डेयपुराणे अग्निस्तोत्रं नाम । ६६ ।

शततमोऽध्यायः ॥

मार्कण्डेय उवाच ।

एवं स्तुतस्ततस्तेन भगवान् हव्यवाहनः ।
 ज्वालामालाहतस्तत्र तस्यासीदग्रतो मुने ॥ १ ॥
 देवो विभावसुः प्रीतस्तोत्रेणानेन वै द्विज ।
 तं शान्तिमाह प्रणतं मेघगम्भीरवागध ॥ २ ॥

अग्निरवाच ।

परितुष्टोऽस्मि ते विप्र भक्त्या या ते स्तुतिः कृता ।
 वरं ददामि भवते प्रार्थ्यतां यत्तवेक्षितं ॥ ३ ॥